

hij een beschamend resultaat. Deze bezorgdheid - in de mond gelegd van tante Lien - kwam kennelijk voort uit echte waardering voor de regentes als constitutioneel monarch en als mens.

Waarlijk, voorlopig behoeven wij met onzen regeeringsvorm niet ontevreden te wezen;

van persoonlijken invloed op de zaken hebben we niets van betekenis te vreezen

en als de knapste op een rijksstoel moest zitten,

dan zou je eens een intrige-rommeltje zien.

Uit practische overwegingen is ze dan ook tevreden,

die..rooie tante Lien.

Of de banden met het Oranjehuis moeten worden verbroken? Daarop is het antwoord:

Iets wat ik voor ons land zonder praatjes van liefde en trouw, vooralsnog niet minder dan diep betreuren zou.

Maar daarom juist moet ik met al de energie, die in me is (gelijk de officieële praters zeggen)

protesteeren, tegen de dwaze en egoïstische opschroeverij

van oreerende en circulaires zendende heeren,

die met banaliteiten zeggen

het gezag van Het hoofd van den Staat ondergraven.

Ook bij de regentes wordt een tegenzin tegen 'frasiologie' verondersteld:

Welk een afkeer, welk een walg moet eene verstandige vrouw krijgen van zulk doen

en wat moet 't haar veel kosten te zwijgen,

wanneer zoo'n praatjesmaker alweder de dooie voorvaderen uit het graf doet verrijzen,

om ze ten koste van den levenden nazaat te prijzen.

In Rotterdam is de actie voor het Nationaal Huldeblijk vanzelfsprekend ook gehouden. Abraham Prikkie schijnt in zoverre zijn zin te hebben gekregen, dat de circulaires die door de 38 sub-commissies verspreid werden, sober gesteld waren. Men achtte het doel voldoende bekend, zodat dit geen nadere toelichting behoeft. Uit het archief van de plaatselijke commissie blijkt dat van ieder district een eigen actieplan gevraagd werd²⁹). District één, dat helaas niet meer te localiseren is, maar voornamelijk moet heb-